

ת"פ 33847/09/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד עלי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 33847-09-21 מדינת ישראל נ' עלי

בפני	כבוד השופט דניאל פיש
בעניין:	המאשימה
נגד	
הנאשם	מוחמד עלי

בשם המאשימה: עו"ד מירב בר

בשם הנאשם: עו"ד מיכאל כרמל

גזר דין

1. הנאשם הודה לאחר תיקון כתב האישום בעבירות של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ותקיפה לפי סעיף 379 לחוק.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, אדם בשם פידאא ברמכי הוא בן דודו של הנאשם. ביום 8.2.21 בסביבות השעה 02:00 שהה אדם בשם טל זלצר בפאב "כפרה" בנהריה יחד עם מספר גברים נוספים. באותו מועד שהו במועדון גם הנאשם וגם פידאא שהיו במקום יחד. בשלב מסוים ניגש פידאא לטל והאחרים ובהמשך חל עימות מילולי בין טל והאחרים אליו הצטרף הנאשם. בהמשך לאמור תקף הנאשם את טל בכך שהכה אותו בלחי שמאל באמצעות ידו ומיד לאחר מכן החל ללכת לכיוון היציאה מן הפאב. בתגובה התקרב טל לכיוון הנאשם שהיה עם גבו אליו, תקף אותו בצווארו באמצעות חפץ חד ופצע אותו והתרחק ממנו. בשלב זה הנאשם הסתובב לכיוונו של טל, לקח בקבוק שהיה על השולחן בידו, התקרב והניף את הבקבוק לעבר טל על מנת להטיחו בראשו. טל התכופף והבקבוק פגע בעוצמה בראשו של פידאא שעמד באותה עת סמוך לטל. כתוצאה גרם הנאשם לפידאא חבלה חמורה שכללה שברים מרוסקים דחוסים כלפי המוח בעצם הפרונטלית, בסינוס הפרונטלים ובחלק העליון הקדמי של תאים אתמואידליים, שבר בקיר פנימי עליון של ארובת העין מימין, שבר בקיר פנימי קדמי של ארובת העין מצד שמאל, ופנאאומצפלוס קטן בסמוך וכן חתך בקרקפת במצח בגודל של כ-12 ס"מ. פידאא הובל לבית החולים, שם בוצע ניתוח כירורגי של תיקון עצמות הגולגולת ואושפז משך 5 ימים. צוין עוד שכתוצאה מזה שטל תקף את הנאשם כפי שתואר לעיל נגרם לנאשם פצע בעומק של 2 ס"מ בצוואר שנתפר בבית חולים.

טיעוני המדינה

3. במהלך הטיעונים לעונש הוגשו תמונות של הנפגע המראות את הפגיעות בראשו, כמו כן המדינה ציינה שעניינו של זלצר הועבר לתביעות ויש כוונה להגיש כתב אישום (עד היום לא הוגש).

4. צוין עוד שהנאשם היה במעצר מיום 8.9.21 ועד ל-12.11.21. לחובתו שתי הרשעות קודמות, הראשונה בגין נהיגה פוחזת ברכב בשנת 2012 והשניה בגין הובלה ונשיאה של נשק והפרעה לשוטרים משנת 2018. בגין הרשעות אלה ריצה הנאשם מאסר בעבודות שירות.

5. המדינה טענה לנסיבה לחומרה שהנאשם הוא זה שהחל באלימות פיזית, למעשה הסלים את האירוע מסיטואציה של אלימות מילולית. נטען שהנאשם יכול היה להבין ולהימנע ממעשיו, הן בשלב הראשון עוד לפני שתקף את טל והן בהמשך לאחר שנפגע ממנו. נטען שאין מחלוקת שגם לטל היה חלק באירוע ואין גם מחלוקת שהנאשם לא התכוון לפגוע בבן דודו אלא התכוון לפגוע באדם אחר.

6. נטען לעניין התוצאה הקשה נבעה מהתנהגותו האלימה ומשוללת רסן של הנאשם. נטען שהתיעוד הרפואי מצביע על עוצמת המכה באזור רגיש של הראש. נטען שרק בנס לא נגרמו נזקים בלתי הפיכים לבן הדוד.

7. נטען שמפאת הקרבה המשפחתית לא הגיע הקורבן להעיד על הנזקים שחלו, אך נטען שברור שלמכה בעוצמה כזאת יש השלכות תפקודיות וקוגניטיביות.

8. המדינה אזכרה פסיקה כדלקמן:

- ע"פ 379/15 **אגינצ'ה לוי נ' מדינת ישראל** (27.7.15); המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכך שביצע חבלה חמורה במתלונן באמצעות בקבוק בירה שהטיח בפניו לאחר ויכוח סתמי. הוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

- ע"פ 6186/12 **סיסאי קסטא נ' מדינת ישראל** (17.2.13); המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות על פי סעיף 333 ו-335 לחוק העונשין. באותו מקרה לאחר דין ודברים עם המתלונן כאשר שניהם היו בגילופין ולאחר שהמתלונן רדף אחריו כשהוא אוחז בקבוק, תקף המערער את המתלונן באמצעות בקבוק בירה שהחזיק בידו והכו אותו בפניו, וגרם למתלונן שברים בעצמות הפנים ופגיעות נוספות בראשו. נגזרו עליו 30 חודשי מאסר. הערעור נדחה.

- ע"פ 5605/12 **בשארה פאדי נ' מדינת ישראל** (17.4.13); בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובעבירת תקיפה נגזרו על המערער 24 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה במסגרת קסטא בה היה מעורבים המערער והמתלונן התפתח עימות מילולי, דקר המערער את המתלונן בכל חלקי גופו

וגרם לו שריטות בבטן ובחזה ופצע באמה באורך 30 ס"מ ובעצב הירך באורך 15 ס"מ. הערעור נדחה.

9. המדינה טענה למתחם ענישה הולם שנע בין 24 - 48 חודשי מאסר והפנתה לפסיקה שהוגשה על ידה.

10. נטען שהתסקירים לא הצביעו על סיכויי שיקום משמעותיים, לרבות התסקיר האחרון בו צוין שמדובר בראשית שיקום בלבד. נטען עוד שבפני שירות המבחן נקט הנאשם בעמדה הגנתית וקורבנית. נטען שלאור העבר הפלילי והתסקירים השליליים אל מול נטילת האחריות, יש להטיל עונש ברף הבינוני של המתחם, מאסר מרתיע ופיצוי לנפגע העבירה.

עמדת ההגנה

11. נטען שמדובר בתיק יוצא דופן, כאשר אין מדובר באירוע מתוכנן. נטען שאומנם הנאשם נתן תחילה סטירה לטל, אך הודגש שלא מפאת מעשה זה הגיע לבית המשפט המחוזי. צוין שלאחר הסטירה הסתובב הנאשם כדי לצאת מהמקום על מנת שהאירוע לא יחמיר, ואז טל תקף את הנאשם בצורה קשה, כאשר נטל כוס זכוכית ודקר את הנאשם בצווארו. נטען שהאירועים בהמשך לא תוכננו כלל, וגם שההצטיידות בנשק קר הייתה מקרית, נלקח הדבר הראשון שבא לידו. נטען שאין מדובר באדם שהצטייד בסכין או שפעל בשיקול דעת, אלא באירוע רגעי של אובדל שליטה תוך שהוא עצמו נפצע.

12. נטען שיש שוני בין עובדות המקרה לבין המקרים שפורטו בפסיקה שהובאה על ידי המדינה.

13. אוזכרה פסיקה כדלקמן:

- ע"פ 9147/17 **חודיפה אבו עביד נ' מדינת ישראל** (20.9.18); נגזרו על המערער 12 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו על פי הודאתו בחבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335 לחוק העונשין (הוסכם שהמדינה תעתור במסגרת ההסדר למאסר של 24 חודשים וההגנה תטען באופן חופשי). באותו מקרה במסגרת תקיפת המתלונן שלף המערער חפץ חד ודקר אותו בפניו מצד שמאל באמצעות החפץ וגרם לו לחתך עמוק בפנים ובאוזן שמאל ואזור הפה שכלל חיתוך העצבים, עורק ווריד בפניו. הערעור התקבל והעונש הוקל בהתאם להמלצת שירות המבחן שהמליץ לסטות ממתחם העונש ההולם בעקבות שיקום הנאשם. בסופו של דבר הוטלו 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות.

- ע"פ 1508/16 **מחלופ מיקי אמסלם נ' מדינת ישראל** (18.8.16); המערער הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה מחמירה בנסיבות מחמירות ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה המערער תקף דר רחוב באמצעות שתי מכות אגרוף ובנוסף חבט בראשו באמצעות מוט ברזל וגרם לו לחבלות שונות. בערעור הוחלט להקל בעונש מפאת נסיבות ייחודיות של

המקרה ותסקירים חיוניים ביותר שניתנו ביחס למערער. הוטלו 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות.

- ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' חליל שיכה (2.4.14); המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין נושא נשק קר לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המשיב תקף את המתלונן במספריים ותער גילוח כאשר הוא נגח בו ודקר אותו במספריים בצלעות ובגב. בערכאה הדיונית הוא נידון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט דחה את הערעור והחמיר רק במאסר על תנאי שנגזר.

14. צוין שהנאשם לקח אחריות בהזדמנות הראשונה ושכן דודו סולח לו, כאמור בתסקיר.

אוזכרה התקופה שבה שהה הנאשם במעצר.

15. הסנגור ביקש להסתפק בתקופת מעצרו ולא לשלוח אותו מאחורי סורג ובריח, וביקש להסתמך על ההמלצות הסופיות שניתנו בתסקירים.

דברי הנאשם

16. הנאשם הביע צער על מעשיו, טען שפעל שלא בשיקול דעת.

תסקירי המבחן

17. בתסקיר שהוגש ביום 29.3.22 תואר שמדובר בנאשם בן 31, מאורס שהתגורר בבית הוריו בכפר מזרעה. טרם מעצרו עבד כמנהל סופר בנהריה. תואר שמאז הרשעתו האחרונה ב-2018 לדבריו הוא משקיע מאמץ לנהל אורח חיים נורמטיבי. תואר שהוא נקט עמדה השלכתית ביחס לעבירה, הדגיש את פציעתו באירוע וטען שהאירוע נכפה עליו. בהערכת הסיכון תוארו קשיים בוויסות רגשי והתנהגות במצבים בהם חווה איום ו/או פגיעה בכבודו ובתדמיתו. תואר שהוא מתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו ובלטה עמדה הגנתית וקורבנית תוך קושי לערוך התבוננות עצמית מעמיקה באשר לחלקו בהסלמת האירוע. הייתה התרשמות מפער משמעותי בין הצגתו את עצמו כמי שעבר תהליך שינוי לבין אופן התנהלותו ומעורבותו באירוע הנדון. תואר קיום סיכון משמעותי להישנות מעשים דומים בעתיד ברמת חומרה גבוהה. בשל רמת הסיכון, והעדר אינדיקציה באשר לקיום שיקום ממשי, לא הובאה המלצה לחלופת ענישה בקהילה.

18. בתסקיר משלים שהוגש ביום 22.6.22 תוארה פגישה נוספת שהתקיימה בשירות המבחן בה הצליח הנאשם להצביע באופן ראשוני על חלק ממשליו וקשייו שעמדו ברקע הסתבכותו. בשל השינוי בעמדתו בהתייחסותו למצבו ביקש שירות המבחן דחייה על מנת לבחון באופן מעמיק מידת יכולתו להיתרם

מתהליך טיפולי.

19. בתסקיר האחרון מיום 22.6.22 תואר שהנאשם נמצא בתחילתו של תהליך שיידרש לו פרק זמן ממושך על מנת לבחון את הצהרותיו ומידת יכולתו להיתרם מהתהליך הטיפולי, בפרט לנוכח העובדה שגם בעבר הוא שולב בקבוצה טיפולית אולם חזר וביצע עבירות דומות. בהסתמך על מכלול הנתונים ובמיוחד התרשמות של קיום סיכון משמעותי לקיום התנהגות פורצת גבולות ולנוכח העובדה כי בעיתוי הנוכחי הנאשם נמצא בתחילת תהליך טיפולי ללא אינדיקציה ברורה אודות יכולתו להיתרם מהתהליך, סבר שירות המבחן שיש לדחות פעם נוספת.

20. תסקיר משלים נוסף מיום 10.11.22 תואר שבמהלך תקופת הדחייה שולב הנאשם ביום 27.5.22 בקבוצה טיפולית ייעודית לטיפול באלימות והצליח לשתף פעולה עמה. בעקבות כך התבקשה דחייה נוספת.

21. בתסקיר סופי מיום 9.2.23 תואר שבמהלך התקופה האחרונה התקיימו פגישות פרטניות עם הנאשם והוא המשיך את התהליך הטיפולי במסגרת הקבוצה. שירות המבחן התרשם שבשלב הנוכחי, כנראה בשל חששו מענישה שתוטל עליו בהבינו כי מצבו המשפטי מורכב, משינוי משמעותי בהתייחסותו למצבו ולמעורבותו בעבירות שבתיק, כאשר הוא מצליח לקבל אחריות על התנהלותו האלימה האימפולסיבית והבלתי שקולה. הנאשם הכיר בחלקו ובאחריותו להסלמת האירוע והחל באופן ראשוני והתחלתי בזיהוי דפוסי התנהגות בעייתיים שהביאו להסתבכותו. שירות המבחן התרשם מיכולתו של הנאשם להיעזר בתהליך הטיפולי והעריך כי קיימת אינדיקציה אודות היענות לתכנים הטיפוליים שנחשף אליהם **"ומקיימו של סיכויי ממשי לעריכת שינוי"**, זאת למרות חומרת העבירות. שירות המבחן ייחס חשיבות לקיום אפיק טיפולי שיקומי שיסייע לנאשם לערוך שינוי מהותי באורחות חייו. בסיכומו של דבר המליץ שירות המבחן על מאסר שירוצה בעבודות שירות והעמדת הנאשם למבחן לתקופה של 12 חודשים במהלכם ימשיך בטיפול במסגרת הקבוצה הטיפולית בה שולב ויבחן אופציות טיפוליות נוספות, במידת הצורך. כן הומלץ על ענישה של מאסר מותנה והתחייבות כספית משמעותית להימנע מביצוע עבירות בעתיד.

דין

22. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה היו שלמות הגוף ושמירה על שלום הציבור. לאור אופיין והיקפן של הפגיעות מדובר בפגיעה משמעותית בערכים האמורים, אף אם חלה טעות בזהות הקרבן וכי נפגע בסופו של דבר קרוב משפחתו של הנאשם.

23. מתיאור העובדות בכתב האישום המתוקן עולה כי אין מדובר באירוע מתוכנן אלא פרץ של אלימות פתאומית, בעיקר על רקע הדקירה בה נדקר הנאשם. אף על פי כן, הנאשם נושא באחריות מלאה בגין הסלמת האירוע לממדים אליו הגיעו. עם זאת, יש לקחת בחשבון במסגרת הנסיבות, התקיפה שבוצעה

כלפי הנאשם (כאשר התוקף לא הועמד לדין). בנסיבות המקרה מתחם הענישה ההולם נמצא בין 12-40 חודשי מאסר בפועל.

24. במקרה זה ניתנו, בעקבות בקשות לארכות, הזדמנויות להראות כי יש סיכוי ממשי לשיקום. על אף זאת, ועל אף שנראה כי קיימת התקדמות מסוימת בגישתו, לא ניתן לקבוע כי קיימים סיכויים ממשיים לשיקום, או שהשתקם, כאשר נראה כי מה שמניע את הנאשם הינו בעיקר החשש מהמחירים שהוא עלול לשלם בגין התנהגותו האלימה.

25. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, יש לקחת בחשבון את בחירתו שלא לנהל את ההליך, החיסכון בזמן שיפוטי, וההתקדמות שכן תוארה במסגרת התסקירים. כמו כן, אין לחובתו עבר פלילי מכביד יתר על המידה.

26. בסופו של דבר הנני מטיל על הנאשם עונש כדלקמן:

- 18 חודשי מאסר בפועל כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת מעצרו מיום 8.9.21 ועד ל-12.11.21.

- 9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת אלימות מסוג פשע.

- קנס בסך 5,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.7.23.

27. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 1.5.23 בשעה 10:00 בבית המעצר קישון.

התנאים במגבילים ימשיכו לחול עד להתיצבותו למאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.